

[Aksel Larsen.]

ningen i Prisen paa det samlede Fedtstof-forbrug fra dengang, der var Margarine, til den Tid, hvor der kun var Smør. Naar man handlede saadan dengang, saa kan man ikke nu lave Pristalsberegningen om og sige: Nu indgaar der igen Margarine, og saa skal vi regne med en Nedgang i Pristallet. Gør man det, saa bekendtgør man kun, at man er ude for at lave Pristalsfusk og Smaasvind, og jeg advarer imod det. Det kan ikke bidrage til at skabe forøget Tillid til Pristallet eller til Grundlaget for Lønningernes Beregning.

Hvis man gennemfører det, Flertallet der er blevet enigt om, saa vil det sige, at her kommer en Stigning i Pristallet. Hvor stor den kan blive, ved jeg ikke. Jeg ved ikke, om Regeringen har regnet det ud, men hvis den har det, beder jeg den højtærede Minister give Oplysning om det. Stigningen vil, saa vidt jeg kan beregne det, i hvert Fald bevirke, at Tjenestemændene faar Ret til mindst 1 Portion, men det faar de ganske vist først til Foraaret. Hvorvidt den ogsaa vil bevirke, at Arbejderne faar Ret til Lønregulering, ved jeg ikke, der skal jo mere til, men i gunstigste Fald kan en saadan Lønregulering først indtræde til Foraaret paa Grundlag af Januar-Pristallet. Nu er det imidlertid Staten, Regering og Rigsdag, der her vedtager, at Priserne skal sættes i Vejret, at det Grundlag, hvorpaa Lønningerne er fastsat, skal forrykkes, og saa maa Staten ogsaa have Pligt til at sørge for den fornødne Regulering af Lønningerne, og den er saa meget mere moralsk forpligtet, som den højtærede Landbrugsminister i sin Fremsettelsestale udtrykkeligt berømmede Regeringen for, at den gennem Lønforhøjelserne havde sørget for, at der blev øvet social Retfærdighed mod Arbejderne. Noget lignende kan siges om Alders- og Invalidentemodtagere: at de kan ikke, naar man sætter Priserne saadan i Vejret, gaa og vente til Foraaret med at faa en beskeden Regulering af Renten opad.

Man taler om, at man vil gennemføre en Udvidelse af Smørrabatten. Det giver jeg ikke noget for. Man vil udvide den saaledes, at den i Stedet for at omfatte voksne ubemidlede og disses Børn kommer til at omfatte voksne ubemidlede samt alle Børn, altsaa ogsaa Velhaverbørn. Nu skal det være Velhaverbørn vel undt ogsaa at faa Smør, men jeg tror der er 3 Grunde til, at Regeringen har besluttet sig til denne Ordning, som angivelig skal koste 10 Mill. Kr. Der er dels den, at det lyder godt, naar man siger: Nu stiger Prisen ganske vist, men saa

giver vi Smørrabatkort til alle Børn. Dels den, at det kunde godt tænkes, at en Del af dem, der har Raad, siger: Vi vil ikke stille med Rabatkort i Butikkerne — og saa spares jo de Penge. Endelig er der den — og det er vel nok det væsentligste —, at naar man laver en saadan Udvidelse af Rabatordningen, paavirker den Pristallet, idet den modvirker dets Stigning. Det er ikke noget, vi kan have Sympati for, at man paa den Maade manipulerer med det, og vi maa, som vi har sagt i Betænkningen, forbeholde os nu at kræve genindført den Rabatmærkeordning for ubemidlede Indkøb af Levnedsmidler, som Regeringen og Tingets Flertal lod udløbe pr. 1. Juli.

Vi har forgæves forsøgt under Udvalgsforhandlingerne at faa en Udtalelse fra andre Partier om, hvorledes de vil stille sig til Priserne paa Landbrugets øvrige Produkter. Efter alle Ministerens Beregninger vil der gennem de Prisforhøjelser og Tilskud, der her gennemføres, blive skaffet Landbruget Dækning for hele dets paastaede Udgiftsførelse blot ved at give det forøget Indtægt paa 3 af dets Produktioner. Betingelsen for, at man overhovedet kunde være med til noget saadant, maatte dog være, at der blev givet positiv Garanti for, at Landbruget ikke derefter vil faa Indtægtsforøgelse paa andre Omraader, saa det faar baade i Pose og Sæk. En saadan Garanti har vi ikke faaet, og jeg benytter derfor Lejligheden til her i Tinget at spørge Ministeren og de 3 Partier, hvorledes de vil stille sig til f. Eks. Kødprisen og Sukkerroepriisen, om de vil love os at kridte Støvelerne og staa fast, saa Priserne ikke sættes i Vejret paa disse Omraader. De siger jo, at der gennem dette Forslag vil blive givet Landbruget fuld Dækning for Udgiftsstigningen, og som jeg har dokumenteret, giver det mere end dobbelt op, hvad fuld Dækning angaar. Jeg vil da gerne vide, om man vil svare nej, naar Landbruget inden længe kommer og siger, at de maa have Priserne paa Oksekød og Kalvekød sat i Vejret, og naar Sukkerroeavlerforeningens Overbestyrelse engang i Januar—Februar kommer og siger, at de maa have Sukkerroepriisen sat i Vejret. Hvis man ikke foretager Foranstaltninger derimod, vil Landbrugets Indtægter jo stige paa andre Omraader, fordi Frihandelskornets Pris vil stige. Kornavlen bliver større end i Fjor, der bliver mere Korn til Raadighed til Salg som Frihandelskorn, Priserne paa Flæsk, Smør og Æg stiger, og det forøgede Udbud af Frihandelskorn vil saaledes ikke, som det ellers vilde være Tilfældet, bevirke faldende Priser, men de